

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. oktober 2021 — straffesager mod DR (sag C-845/19) og TS (sag C-863/19) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Apelativen sad — Varna — Bulgarien)

(Forenede sager C-865/19 og C-863/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – direktiv 2014/42/EU – indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union – anvendelsesområde – konfiskation af ulovligt erhvervede aktiver – økonomiske fordele opnået ved en strafbar handling, som der ikke er sket domfældelse for – artikel 4 – konfiskation – artikel 5 – udvidet konfiskation – artikel 6 – konfiskation hos tredjemand – betingelser – konfiskation af et beløb, som hævdes at tilhøre tredjemand – tredjemand, som ikke har ret til at indtræde som part i konfiskationssagen – artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)

(2021/C 513/13)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Apelativen sad — Varna

Parter i straffesagerne

DR (sag C-845/19) og TS (sag C-863/19)

Procesdeltager: Okrazhna prokuratura — Varna

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union skal fortolkes således, at besiddelse af euforiserende stoffer med henblik på distribution heraf er omfattet af dets anvendelsesområde, selv om alle de elementer, der ligger til grund for lovovertrædelsen, er begrænset til en enkelt medlemsstat.
- 2) Direktiv 2014/42 skal fortolkes således, at det ikke alene fastsætter konfiskation af formuegoder, der udgør en økonomisk fordel, som stammer fra den strafbare handling, for hvilken gerningsmanden bag denne handling er blevet dømt, men det tilsigter ligeledes konfiskation af de formuegoder, som tilhører denne gerningsmand, og for hvilke den nationale ret, for hvilken sagen er indbragt, finder det godtgjort, at de hidrører fra andre kriminelle handlinger under overholdelse af de garantier, der er fastsat i artikel 8, stk. 8, i dette direktiv, og under forudsætning af, at den overtrædelse, som den nævnte gerningsmand er dømt for, er blandt de overtrædelser, som er opregnet i artikel 5, stk. 2, i dette direktiv, og at overtrædelsen direkte eller indirekte vil kunne give anledning til en økonomisk fordel i direktivets forstand.

- 3) Artikel 8, stk. 1, 7 og 9, i direktiv 2014/42, sammenholdt med chartrets artikel 47, skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning, der giver mulighed for konfiskation til fordel for staten af et formuegode, der hævdes at tilhøre en anden person end den gerningsmand, der har begået den strafbare handling, uden at denne tredjemand har mulighed for at optræde som part i konfiskationssagen.

(¹) EUT C 68 af 2.3.2020.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. oktober 2021 — SC mod Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Najwyższy — Polen)

(Sag C-866/19) (¹)

[Præjudiciel forelæggelse – social sikring af vandrende arbejdstagere – forordning (EF) nr. 883/2004 – artikel 52, stk. 1, litra b) – arbejdstager, der udøver lønnet beskæftigelse i to medlemsstater – den minimumsperiode, der i henhold til national ret kræves for erhvervelse af ret til alderspension – hensyntagen til bidragsperiode, der er tilbagelagt efter en anden medlemsstats lovgivning – sammenlægning – beregning af den pensionsydelse, der skal udbetales]

(2021/C 513/14)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Najwyższy

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC

Sagsøgt: Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie

Konklusion

Artikel 52, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentet forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger skal fortolkes således, at ved fastlæggelsen af den grænse, som de ikke-bidragspligtige forsikringsperioder ikke må overskride i forhold til de bidragspligtige forsikringsperioder i henhold til national lovgivning, skal den kompetente institution i den pågældende medlemsstat ved beregningen af det i denne bestemmelses nr. i) omhandlede teoretiske beløb tage hensyn til samtlige forsikringsperioder, herunder dem, der er tilbagelagt efter andre medlemsstaters lovgivning, mens der ved beregningen af det i bestemmelsens nr. ii) omhandlede faktiske beløb for ydelsen alene skal tages hensyn til de forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter den pågældende medlemsstats lovgivning.

(¹) EUT C 61 af 24.2.2020.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. oktober 2021 — Europa-Parlamentet mod UZ

(Sag C-894/19 P) (¹)

(Appel – personalesager – tjenestemænd – disciplinærsag – disciplinær sanktion – administrativ undersøgelse – artikel 41, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – krav om objektiv upartiskhed – kontraappel – afslag på en ansøgning om bistand – artikel 41, stk. 2, i chartret om grundlæggende rettigheder – ret til kontradiktion)

(2021/C 513/15)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Parlamentet (ved V. Montebello-Demogeot og I. Lázaro Betancor, som befuldmægtigede)